

Arrest

nr. 215 467 van 22 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 juni 2018 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. PARMENTIER *loco* advocaat P. STAES en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam in november 2011, verklaart er zich op 28 november 2011 vluchteling.

1.2. Op 30 mei 2012 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

1.3. Op 15 juli 2015 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld wegens deelname aan mensensmokkelactiviteiten.

1.4. Op 23 februari 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die op 24 april 2018 werd ingetrokken.

1.5. Op 30 april 2018 werd door de commissaris-generaal een nieuwe beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 2 mei 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Pasjtoen van etnische origine en hebt de Afghaanse nationaliteit. U hebt steeds in Nangarhar provincie gewoond, in het eerste district van Jalalabad stad, recht tegenover het Spin Ghar hotel. U ging naar de madrassa en hielp sinds twee jaar voor uw vertrek uw vader in zijn winkel op Chawki Mukhabirat waar hij televisietoestellen en lege Cd's en Dvd's verkocht. Op een dag toen u de winkel wilde openen zag u een brief liggen onder de deur. U gaf de brief aan uw vader die op zijn beurt aan een kennis vroeg de brief voor te lezen. Het bleek een dreigbrief van de Taliban te zijn waarin stond dat uw vader zijn winkel moest sluiten. Als hij dat niet zou doen, zou de winkel worden opgeblazen. Uw vader stelde u evenwel gerust en jullie gingen verder met jullie werk in de winkel. Enkele dagen later vond uw vader een tweede brief waarin hij opnieuw werd aangemaand de winkel te sluiten. De Taliban zei eveneens in de brief dat uw vader zijn zoon naar hen moest sturen om deel te nemen aan de strijd tegen de ongelovigen. Uw vader is daarop een klacht gaan indienen op het politiekantoor. De politie kon echter niets doen wegens een personeelstekort en gaf enkel een aantal tips om jullie te beschermen tegen de Taliban. Aangezien de politie niets kon doen, heeft uw vader de winkel verkocht en besloot hij dat u het land moest verlaten. U bent in het najaar van 1390 (2011) vertrokken uit Afghanistan. U was drie en een halve maand onderweg en vroeg op 28 november 2011 asiel aan in België.

Op 30 mei 2012 kreeg u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Het Commissariaat-generaal kwam daarbij tot de conclusie dat uw asielrelaas niet geloofwaardig was maar achtte uw herkomst uit Jalalabad aannemelijk.

Op 15 juli 2015 werd u definitief veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een gevangenisstraf van 20 maanden (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar behalve de reeds ondergane voorlopige hechtenis) en een geldboete van 6000 euro (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 3 jaar) wegens deelname aan mensensmokkelactiviteiten (met verzwarende omstandigheden) in het kader van een criminele organisatie. U werd eveneens gedurende een periode van 5 jaar uit uw rechten (vervat in artikel 31 Sw.) ontzet.

Op 13 december 2017 ontving het CGVS een brief waarin de Dienst Vreemdelingenzaken de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel. Gezien dit nieuwe element in uw dossier, werd u op 30 januari 2018 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS. U bent hiervoor niet komen opdagen.

Op 23 februari 2018 werd door het CGVS een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. U diende hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Als bijlage bij uw verzoekschrift voegde u een aantal documenten toe betreffende uw studies en beroepsactiviteiten in België.

Op 24 april besliste het CGVS om bovenvermelde beslissing in te trekken.

B. Motivering

Op 29 mei 2012 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken. Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 15 juli 2015. Uit dit vonnis blijkt dat veroordeeld werd tot 20 maanden gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar behalve de reeds ondergane voorlopige hechtenis) en een geldboete van 6000 euro (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 3 jaar) wegens uw deelname aan mensensmokkelactiviteiten (met verzwarende omstandigheden) in het kader van een criminele organisatie. U werd tevens gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten had moeten zijn. Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane arrest van het Hof van Beroep te Gent.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u 15 juli 2017 veroordeeld werd door de Correctionele rechtbank te Brussel voor uw deelname aan internationale mensensmokkel met verzwarende omstandigheden. In het bijzonder werd vastgesteld dat het misdrijf gepleegd was ten opzichte van een minderjarige; dat er misbruik gemaakt werd van de precarie situatie van de slachtoffers; dat van de betrokken activiteiten een gewoonte werd gemaakt; en dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie. De correctionele rechtbank tilde bijzonder zwaar aan de bewezen verklaarde feiten en oordeelde (zie pag. 29 van het arrest): "Mensensmokkel maakt misbruik van de hoop (wanhoop) van mensen op een beter leven die daaraan desnoods hun laatste centen willen spenderen. Het misdrijf brengt ook voor de slachtoffers zelf belangrijke risico's mee. De slachtoffers komen heel vaak terecht in de illegaliteit met alle maatschappelijke problemen die daaruit ontstaan zoals marginaliteit, armoede en het in gevaar brengen van de openbare veiligheid ingevolge de daaruit voortspruitende wantoestanden. (...) Er dringt zich in het bijzonder voor wat mensensmokkel betreft een strenge bestraffing op nu dergelijke feiten een **ernstige aantasting van de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde.**"

Bijgevolg kan niet betwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 11 januari 2018, via een aangetekend schrijven dat door het CGVS naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister werd gestuurd, opgeroepen om u op 30 januari 2018 aan te melden met het oog op de beoordeling van het nieuwe element dat opdook met betrekking tot uw nood aan internationale bescherming. U heeft geen enkel gevolg gegeven aan het aangetekend schrijven dat u werd toegezonden en u heeft evenmin een geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vermelde datum voor uw persoonlijk onderhoud. Eveneens heeft u verzaakt schriftelijk de redenen mee te delen die volgens u het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen, zoals nochtans duidelijk werd aangegeven in de oproepingsbrief. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal heeft het CGVS uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van elementen in uw dossier en dit overeenkomstig Art. 35/2, §2, van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van het de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Uit het administratief dossier blijken geen elementen die afbreuk zouden doen aan de vaststelling dat u veroordeeld werd voor het plegen van een ernstig misdrijf. Er zijn dan ook geen redenen voorhanden die het behoud van uw internationale beschermingsstatus zouden kunnen rechtvaardigen.

Indien u een verblijfsstatus wenst te bekomen op basis van uw studies en beroepsactiviteiten in België (zie documenten die u toevoegde aan uw verzoekschrift voor de RvV) dient u de hiertoe geëigende procedures aan te wenden.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In casu kwam de Commissaris-generaal reeds tot de conclusie dat uw asielrelaas niet geloofwaardig was maar achtte uw herkomst uit Jalalabad aannemelijk. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 20 februari 2018 en het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland.

Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan

de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkh Rod, respectievelijk ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de typologie van het geweld in de districten Jalalabad, Behsud en Surkhrod gelijklopend is. In alle drie de districten kan het gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP. Het geweld is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met beryumbommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook enkele complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid geviserd worden.

Hoewel het geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkhrod dwingt hun woonplaats te verlaten. De drie districten blijken daarentegen een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ISKP actief is in de provincie Nangarhar, en er de taliban en ANSF bestrijdt. ISKP is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de het district Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Jalalabad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van "het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel, van artikelen 35/1, 35/2 en 35/3 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 14 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming en van artikel 48/4, 55/4, § 1, c) en 55/5/1 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en meent dat zijn subsidiaire beschermingsstatus onterecht werd ingetrokken.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: de beslissing tot intrekking van de op 23 februari 2018 genomen beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus (stuk 2), een school- en opleidingsattesten (stukken 3-7), een woonbewijs (stuk 8), een arbeidsovereenkomst (stuk 9) en een vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel van 15 juli 2015 (stuk 10).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 29 november 2018 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: het rapport *"EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update"* van mei 2018 en het rapport *"EASO Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis"* van juni 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, § 2, 1° luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (...)".

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4."

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

2.3.2. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet.

Op 30 mei 2012 werd door de commissaris-generaal aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Op 15 juli 2015 werd verzoeker door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende vijf jaar behalve de reeds ondergane hechtenis) en een geldboete van 6000 euro (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar) wegens deelname aan mensensmokkelactiviteiten (met verzwarende omstandigheden) in het kader van een criminele organisatie, alsook werd hij gedurende vijf jaar uit zijn rechten ontzet. Op 23 februari 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus, die op 24 april 2018 werd ingetrokken. Op 30 april 2018 nam de commissaris-generaal onderhavige beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gemotiveerd als volgt:

*“Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u 15 juli 2017 veroordeeld werd door de Correctionele rechtbank te Brussel voor uw deelname aan internationale mensensmokkel met verzwarende omstandigheden. In het bijzonder werd vastgesteld dat het misdrijf gepleegd was ten opzichte van een minderjarige; dat er misbruik gemaakt werd van de precarie situatie van de slachtoffers; dat van de betrokken activiteiten een gewoonte werd gemaakt; en dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie. De correctionele rechtbank tilde bijzonder zwaar aan de bewezen verklaarde feiten en oordeelde (zie pag. 29 van het arrest): “Mensensmokkel maakt misbruik van de hoop (wanhoop) van mensen op een beter leven die daaraan desnoods hun laatste centen willen spenderen. Het misdrijf brengt ook voor de slachtoffers zelf belangrijke risico’s mee. De slachtoffers komen heel vaak terecht in de illegaliteit met alle maatschappelijke problemen die daaruit ontstaan zoals marginaliteit, armoede en het in gevaar brengen van de openbare veiligheid ingevolge de daaruit voortspruitende wantoestanden. (...) Er dringt zich in het bijzonder voor wat mensensmokkel betreft een strenge bestraffing op nu dergelijke feiten een **ernstige aantasting van de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde.**”*

Bijgevolg kan niet betwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.”

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het opwerpen van een aantal blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Verzoeker hekelt vooreerst dat hij de oproeping tot gehoor inzake heroverweging op grond van artikel 35/2, § 1 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nooit heeft ontvangen en voert hij aan dat de oproeping misschien naar een andere persoon werd verstuurd.

Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat de oproeping tot gehoor inzake heroverweging door de commissaris-generaal wel degelijk aangetekend werd verstuurd naar het adres dat verzoeker ook in zijn verzoekschrift opgeeft (zie ook verzoekschrift, stuk 8), doch dat verzoeker deze aangetekende zending nooit heeft afgehaald (administratief dossier eerste verzoek, stuk 4). Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk voorhouden in zijn verzoekschrift dat hij de kans niet heeft gehad om gehoord te worden.

Waar verzoeker verder verwijst naar de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van de commissaris-generaal van 23 februari 2018 en opwerpt dat de geciteerde veroordeling uit het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel van 15 juli 2015 niet verzoeker betrof maar wel een andere veroordeelde uit hetzelfde vonnis, dient erop gewezen dat de commissaris-generaal voormelde beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op 20 april 2018 zelf heeft ingetrokken (zie ook verzoekschrift, stuk 2), zodat deze uit het rechtsverkeer is verdwenen en verzoeker er dan ook niet langer dienstig naar kan verwijzen.

Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat dient te worden vastgesteld dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd in de zin van artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet en dat het administratief dossier geen elementen bevat die hieraan afbreuk zouden kunnen doen. In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande aan dat er geen proportionaliteitsafweging werd gedaan en dat geen nauwkeurig en individueel onderzoek werd verricht door de commissaris-generaal.

Verzoeker kan hierin evenwel niet worden bijgetreden. Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt wel degelijk dat de commissaris-generaal rekening hield met alle beschikbare elementen en meer bepaald de veroordeling van verzoeker in het vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel van 15 juli 2015. Bovendien heeft verzoeker nagelaten zijn oproeping voor een gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen af te halen, zodat hij de commissaris-generaal achteraf bezwaarlijk kan verwijten geen of onvoldoende rekening te hebben gehouden met de elementen die volgens hem het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen, daar hij de commissaris-generaal hiervan niet in kennis stelde.

Verzoekers verweer in onderhavig verzoekschrift - namelijk dat hij enkel vrienden van vrienden hielp, dat hij hier nooit geld voor kreeg, dat het een humanitaire actie betrof, dat hij een eerder beperkte rol speelde binnen de organisatie, dat de feiten dateren van 2013 en het vonnis van 2015, dat de

gevangenisstraf en de geldboete werden uitgesteld, dat hij zich voor het overige als “een modelburger” heeft gedragen (zie verzoekschrift, stukken 3-7 en 9), dat hij volgens hem veel te streng werd gestraft en dat nergens de vraag werd gesteld naar het actueel karakter van de bedreiging voor de openbare orde - doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker effectief werd veroordeeld voor een misdrijf dat in de zin van artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet als ernstig kan worden beschouwd. Uit het vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel blijkt immers dat de rechtbank de feiten (mensensmokkel met verzwarende omstandigheden) als ernstig beschouwt, in die mate dat er niet kan worden ingegaan op de vraag van de beklaagde (verzoeker) hem een werkstraf op te leggen. Verzoekers persoonlijke overwegingen aangaande zijn straf en de omstandigheden errond doen op zich geen afbreuk aan het ernstig karakter van het door hem gepleegde misdrijf. Een beoordeling van het actueel karakter van de bedreiging die verzoeker voor de openbare orde uitmaakt, is niet aan de orde bij het nemen van een beslissing tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, § 2, 1° *juncto* artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat verzoeker in 2015 werd veroordeeld en dat de hem opgelegde gevangenisstraf en geldboete (grotendeels) met uitstel werden opgelegd, doet bovendien geen afbreuk aan de ernst van de door hem gepleegde feiten. Dit geldt eveneens voor verzoekers betoog dat hij een blanco strafregister heeft, in België opleidingen volgde en intussen tewerkgesteld zou zijn in een restaurant (zie verzoekschrift, stukken 3-7 en 9).

2.3.3. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In casu heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een advies verstrekt over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.

2.3.4. Gelet op wat voorafgaat, dient de intrekking van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus te worden bevestigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER